

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์
บุคคลผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ
และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๕๗

พ.ศ. ๒๔๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๕๗

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๕๗ พ.ศ. ๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๕๗

มาตรา ๔ การปล่อยตัวบุคคลซึ่งอยู่ในสถานสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๕๗ ให้กระทำตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐

(๑) เมื่อมีญาติหรือผู้มหลักฐานเชื่อถือได้มารับตัวไปให้ปล่อยตัวไปได้

(๒) ถ้าไม่มีญาติหรือผู้มหลักฐานเชื่อถือได้มารับตัวไป ให้เจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์จัดส่งญาติานาหรือสงเคราะห์ตามสมควร

การปล่อยตัวตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าสำเร็จบริบูรณ์ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ด้วยปรากฏว่าพระราชบัญญัติตั้งเคราะห์บุคคลผู้ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๘๗ ไม่เหมาะสมแก่กาลสมัย เพราะได้มีประมวลกฎหมายอาญากำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัยไว้แล้ว จึงสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้.